

ΕΒΔΟΜΑΣ 2

ΟΣ Β.

ΑΘΗΝΑΙ 11 ΜΑΪΟΥ 1929.

ΑΡ. 83.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

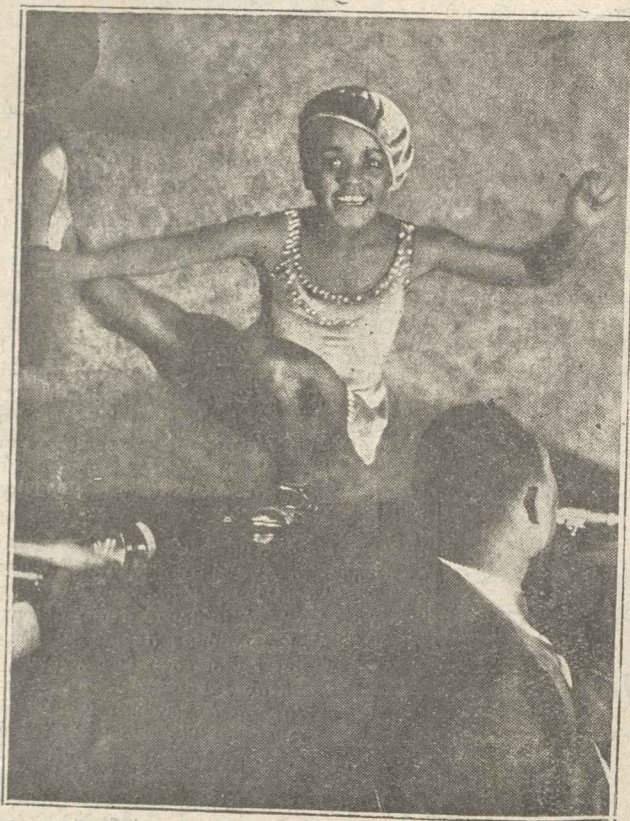

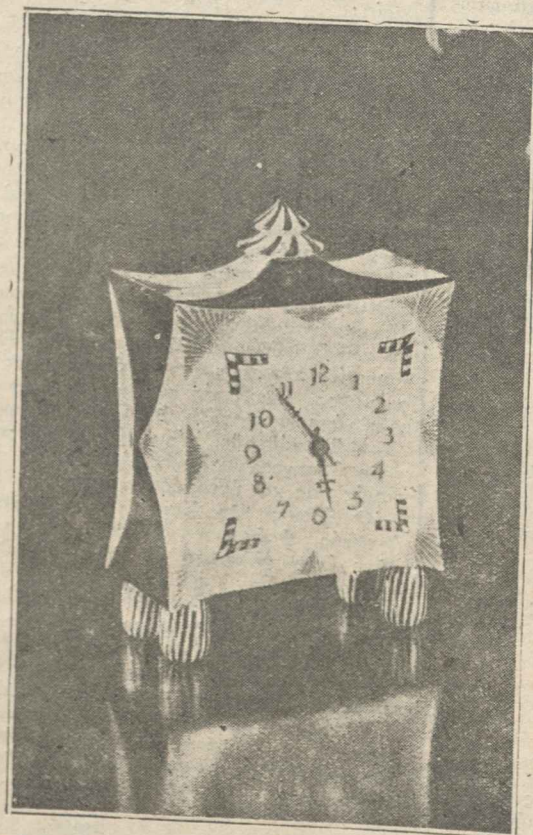
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ένα μικρό «μαύρο άστρο», ή Λίτλ Έστερ (ή μικρή Έσθήρ). Πρώτη έτών ή μικρούλα αυτή όμορφος της Ζοζεφίνας Μπαίκορ έχόρεσε με μεγάλη επιτυχία τσάβλεστον σ' ένα καμπαρέ τού Σικάγου. Σήμερα, ή χαριτωμένη Έστερ, είναι μόλις 8 έτών!— εμφανίζεται στο περίφημο Μονλέν-Ρονζ της Μονμάρτης και έχει εξαιρετικό σουζέ.

«Ο Χορός της Καρδιάς» ένα νούμερο Ιταλικού θιάσου σε κιλίων, που ήρθε εξαιρετικά στο κοινό της Ρώμης, και επαναλαμβάνεται κάθε βράδυ με άφραταστη κοσμοσυρροή.

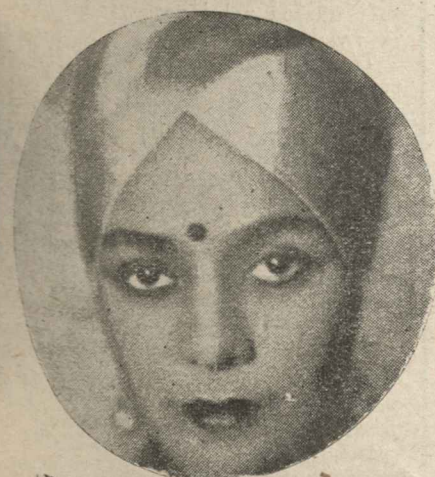
Ένας γερμανικός οίκος άρωματοπ έβας έλάνσαρε το χαριτωμένο αυτό κρυστάλλινο κομποτέχνημα, που είναι συγχρόνως μπιμπλό κινέζικου στυλ, ρολόγι και μπενικάλι μυρωδικού. Μόσα σε δυό μήνες έπωληθήκαν περισσότερα από ένα εκατομμύριο κομμάτια.

Η περίφημη άμερικανίς Ρονθ Έλδερ πού προσελάθηκε πέρνει να περάση τόν Άτλαντικόν με άεροπλάνο και πού έσώθη ως έκ θανάτου από ένα τυχαίως διερχόμενο ύπερωκεάνειο, παίζει τώρα ρόλους άεροπόρου... στο Χόλλυγουντ! Εκεί, φυσικά, είναι πού άσφαλής...

Συμπρωσιτεί με το σκοτσέζικο αυτό «Μονπαρνάς» ένα νέο φίλμ.

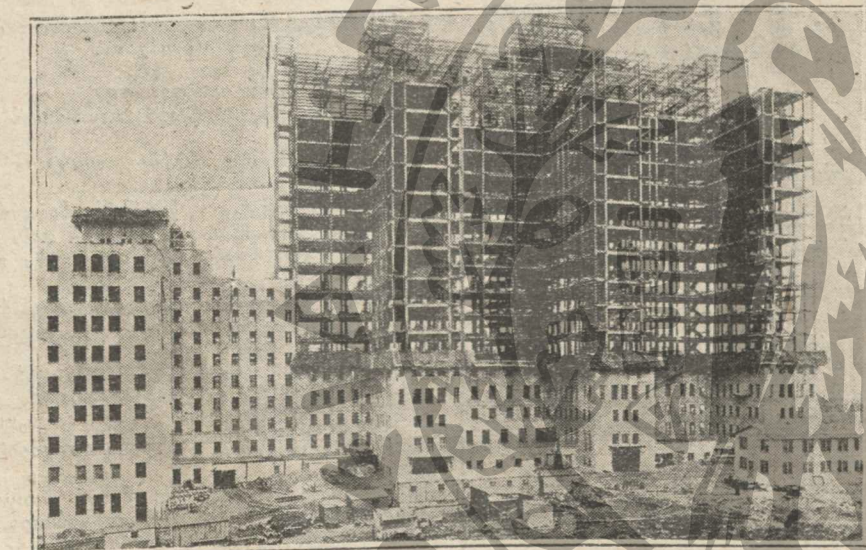
Η έξωτική Νυότα Γιοόκα ή όποια καταγοιτεύει το παρισινό κοινό με τούς Σιαμέζικους χορούς της.

Ο Δόρδος Δήμαρχος τού Λονδίνου εκήρυξε την έναρξιν της Λονδινίου Έκθέσεως ύφασμάτων και φορεμάτων. Μετά την τελετή έφωτογραφήθη έν τώ μέσω τών μαννεκέν της έκθέσεως.

Ο κ. Ρεϋμόν Ντελμότ, άρχιμηχανικός τών έργαστασίων άεροπλάνων Γκων-τρόν, έσκέφθη να τοποθετήση επί τών πτερύγων τού άεροπλάνου ένα κάθισμα διά τούς άεροπόρους που θέλουν να κατέλθουν κατά την πτήσιν με άλιεπιπτωτον. Από εκεί ή πτώσις είναι εύχερστέρα.

Τήν παρελθούσαν εβδομάδα έτέθη, εις τό Γουντί, ό θεμέλιος λίθος τών νέων Ιατρικών έργων τού Πανεπιστημίου μας. Επί τη εύκαιρία δημοσιεύομεν την εικόνα τών άνεγειρομένων Ιατρικών έργων τού Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Πρόκειται φυσικά περί οίκοδομικού κολοσσού.

ΕΡΩΣ ΠΥΓΜΑΧΟΣ

Η ταινία αυτή είναι παρμένη από το διήγημα του Νικολάου Τζόνσον. Έσκηνοθετήθη από τον Φράνκ Στράνγκερ και είναι παραγωγής «Παραμύθων».

Τους κυριότερους ρόλους της ταινίας αυτής παίζουν η χαριτωμένη Κλάρα Μπού (Ροζί Αγκό), ο Ριδ Χόους (Ζοέ Έννε-σέυ), ο Άρθουρ Χούσμιν (έ μαντρίσο), η Ντόρι Χίλλ (η φίλη της Ροζί), ο Ντόυ-κλας Ζιλμάρ (Άρθουρ Ρούσελ) και ο Τζί-νεν Μίλζαν (Μάτι Κέυ).

Η υπόθεση έχει ως εξής:

Η Ροζί Αγκό ήταν μια μικρή πωλήτρια εις ένα κατάστημα νεοεπιστημών. Παρ' όλην όμως την ταπεινότητα της θέσεώς της, είχε μεγάλα όνειρα και πολλές φιλοδοξίες. Ονειροπολούσε πάντοτε ότι θα γινότανε κι αυτή μεγάλη κυρία, ότι θα είχε στην διάθεσή της μέγαρα και αυτοκίνητα και ότι θα μπορούσε να ταξιδεύει με τον πλούσιο άνδρα που θα έπεσε σε ώριμες χάρες, σε λουτροπόλεις και θα ζούσε, τέλος, την εύθυμη και σπάταλη ζωή των εκατομμυριούχων. Η Ροζί Αγκό μαζί με όλες αυτές της φιλοδοξίες της ήτανε νέα πολύ συγχρονισμένη, φιλάθλος και αλκοπόλεμος και τις άρεσε προπάντων πολύ η πυγμαχία. Δεν είχανε ευκαιρία διά να δείξη πόσο δυνατή και τρομερή ήτανε σ' αυτό το σπό.

Δεν ήθελε βεβαίως να δείρη όλον τον κόπο και συμπαθούς πολύ τον Ζοέ Έννεσέυ, ένα νεαρό πυγμάχο, ο οποίος είχε λαμπρόν μέλλον.

Ο Ζοέ ήτανε ένας νέος, ο οποίος δεν υπορούσε να διαθέτη πολλές ώρες για την Ροζί, διότι ο προγραμματιστής του, που τον προσε-τόμαζε για ένα μεγάλο μάτς, τον υπέβαλλε εις αυστηράν δίαιταν. Τον παρακολουθούσε κατά πόδας και δεν του επέτρεπε με κανέναν τρόπο να τρώγη και να πίνη πολύ και να κοιμάται αργά.

Πρέπει να ομολογήσετε ότι η δίαιτα αυτή, την όποιαν ήτανε αναγκασμένος να ακολουθήσει ο δυστυχής Ζοέ, ήτανε βίως διόλου ασυμβίβαστος με το κόπος που θέλει να κάνει ένας νέος σε μια δουλειά νέα και με τα καθήκοντα που του επιβάλλει ο έρωτας.

Οσάκις η Ροζί εξέφραζε κάποια επιθυμία και του έλεγε να πάνε να πάνε σε κανένα μεγάλο εστιατόριο ή να την συνοδεύσει στο γκολφ ή το θέατρο, ο Ζοέ ήτανε αναγκασμένος να άνοιγαν προφανίζόμενος την αυστηράν δίαιτα την όποιαν του είχε επιβάλει ο προγραμματιστής του να ακολουθή.

Η καυμένη η Ροζί, που αγαπούσε τόσο πολύ τα γλέντια, της διασκεδάσεις και την τρελλή και εύθυμη ζωή ήτανε απελπισμένη.

Μια ημέρα πηγαίνοντας εις το κατάστημα πέρασε από ένα δρόμο και τα μάτια της έπεσαν σε μια επιγραφή. Η επιγραφή αυτή ήτανε το όνομα μιας γαστρονόμενης, μιας μαγειρέας, η οποία προσέφερε, μιας γυναίκας περίεργης και πωλητικής. Η Ροζί αποφάσισε να έλθει εις το σπίτι της γαστρονόμενης και να την ερωτήσει για το μέλλον της. Η γαστρονόμενη την κούταξε προσεκτικά έπειτα το χέρι της και έπειτα της είπε:

— Δυστυχώς, ο δρόμος σας δείχνει ότι θα γίνετε πλούσια εύτυχης και δεινής.

— Θα γίνω ενδοξή ενώ: σώνει και Ροζί.

— Μάλιστα θα γίνετε, απήντησε η γαστρονόμενη με τόνο πεποιθήσεως.

— Δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να γίνω κανείς ενδοξός και διάσημος όταν ενοχλείται ως υπάλληλος σ' ένα κατάστημα.

— ανεστράφηκε η Ροζί.

— Μα δεν θα μείνετε σ' αυτό το κατάστημα, είπε η γυναίκα. Έγω μαντεύω ότι θα γίνετε μεγάλη χορεύτρια, ότι θα κερδίσετε πολλά και θα σάς χειροκροτή και θα σάς θαυμάζει ο κόσμος στα μεγαλύτερα θέατρα. Σας βεβαιώω ότι θα γίνετε ενδοξή.

— Έβλεπε να λές αλήθεια! ανεφώνησεν η Ροζί.

Και αφού έδωσε στην μαντίδα ένα μεγάλο ποσόν για τα καλά λόγια που της είπε, η Ροζί ανεχώρησε γεμάτη αξιοδοξία, βλέποντας το μέλλον σπαρμένο ρόδα και εύτυχια.

Από την ημέρα εκείνη δεν εκσέπτετο πια παρά την προφητεία της γαστρονόμενης.

Χωρίς να χάση καιρό έσπευσε να τηλεφωνήσει στον διευθυντή ενός θεάτρου ποικιλιών διά να τον παρακαλέσει να της όριση συνέντευξιν.

Ο διευθυντής της όρισε την ημέραν και την ώραν της συνεντεύξεως και η Ροζί πα-

Η Κλάρα Μπού και ο Ριδ Χόους στο «Έρως Πυγμάχου».

ρουσιάζθηκε δείλα μπροστά του.

— Τι έρχεστε να κάνετε; ερώτησε ο διευθυντής.

— Έχω να σάς ομιλήσω, τραύλισε φοβισμένα η νέα.

— Θα επανέλθετε όταν θα οργανώσετε ένα νούμερο, δεν θέλω να σάς ιδώ πίν, είπε αποτόμως ο διευθυντής κλείνοντας την πόρτα από πίσω της.

Πέρασε άκετό διάστημα από την ημέρα της συνεντεύξεως αυτής, η οποία είχε απογοητεύσει την Ροζί.

Ο διευθυντής είχε ξεάσει εντελώς την υπόσχεση που είχε δώσει εις την νέα, όταν μια ημέρα παρουσιάστηκε πάλι η Ροζί, η οποία είχε οργανώσει ένα νούμερο χορού και πυγμαχίας.

Με θόρυβο του είπε ότι ήτανε έτοιμη να εκτελέση μπροστά του αυτό το νούμερο.

Ο διευθυντής έμεινε ενθουσιασμένος από

ΖΗΤΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ
KODAK FILM

την πρωτοτυπία και την χάρη αυτής της εμφάνισης και από το μέτρο με το οποίο πέτυχε η νεαρή καλλιτέχνης. Αμέσως προσέλαβε τον θύσαν οργανώσει η Ροζί και η επιθυμία της πραγματοποιήθηκε. Η Ροζί έδρασε.

Όλος ο τόπος έγραψε γι αυτήν σιωδή άρθρα και δεν άργησε να γίνει σιμμή.

Η Ροζί είχε πολλούς θαυμαστές, οριπτε όμως τις προτάσεις όλων των οί όποιοι τρελλαίνονταν γι αυτήν και ποδσε τον Ζοέ.

Μια ημέρα ένας ώριμος νέος, ο Μάτι Κέυ, τον όποιον είχε γνωρίσει εις ένα γκολφ και ο όποιος της προσέφερε θαυμάσιες δέξιμες και κομμάτια την προσέλαβε γρή μ αυτόν έξω.

Η Ροζί έδεδθη, Έβαρνα όμως εις λυτελές εστιατόριον, εις το όποιον μαζύ με τον κομψόν νέον, παρουσιάσθησαν αστενομικοί, οί όποιοι συνίλαβαν κα-δύ, γιατί ο Μάτι Κέυ δεν ήτανε πια μεγάλος και διεθνής άπατεών.

Η Ροζί εσώθηκε από τον Ζοέ, ο όποιος τώρρωσε να εύρη το αναγκαίον ποσόν διά να τον παρακαλέσει να της όριση συνέντευξιν.

Η Ροζί άπελθύη, αλλά ο διευθυντής κλαπέντων κομμωμάτων, ένας απασχολημένος Άρθουρ Ρούσελ, έφθ από την Ροζί και συνέστη μ αυτόν τικώς.

Ήσαν έτοιμοι να αναχωρήσουν εις τον με την θαλαμηγόν του εκατομμυριούχου, ένα ταξίδι εις τον κόσμο, όταν έσθης ο Ζοέ. Η Ροζί τον είχε λησθήσει.

Τότε ο Ζοέ, ο όποιος αγαπούσε πολύ την χορεύτρια, άπεφάσισε να γίνη και ο ίδιος διάσημος, να την θαυμάσει και να την και έπρογραμματίσθη διά το προσεχέ μάτς.

Την βραδυά του μάτς αυτού, η Ροζί προσεκληθή σε μια έσπεριδα που έλάτρε σπιτι μιας έκκεντρικής παρτιζιανής.

Η Ροζί στενοχωρήθηκε πολύ όταν είδε ρίδα αυτή, όπου ήτανε καλεσμένοι έξι έξωος.

Η στενοχωρία της μεγάλωσε όταν μεγάρωον ανήγγελλε της παρουσία της μάτς και την άποτυχία του Ζοέ.

Τότε εξέφρασε την επιθυμία να πάει το μάτς και όλη η παρέα την έαλει.

Την ώρα που έβγαζαν στο θέατρο, έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τότε η Ροζί πήγε και κήθηκε εις την κόντα στο ρίχν. Ο Ζοέ την είδε και έσφίσκετο σε δύσκολο θέσι. Η Ροζί πη-θσε να τον ένθαρρυνη, ήτανε όμως πολύ μακριά και ο πυγμάχος δεν ήθελε να την ιδή.

Τις προάλλες έγινε μεγάλη συζήτηση με-ου εις ένα Αθηναϊκό σαλόνι, όπου διάφορες νεαρές δεσποινίδες κατεφέροντο εναντίον των ήθων και έθιμων που επικρατούν κατά τας έ-ρσεις του Πάσχα.

— Όχι, καυμένη, έλεγεν ή μία, δεν μπορώ να υποφέρω αυτά τα κόκκινα αυγά.

— Άμ' ή λαμπάδες, το νυχτέρι της Άνα-στάσεως, τί σοι λένε...

Δεν έμυλοσα καθόλου καθισμένη σε μια πα-ράμεση γωνιά, γιατί έσχεπτόμουν, δη, αφού αυτές που έμυλούσαν δεν εκαταλάβαιναν πόση σημασία έχουν όλα αυτά τα έθιμα που είναι πλέ-ον παρασπάρδοτα, βεβαίως δεν θα μπορούσα να τως τα έμπνεισον έγώ.

Έγώ, αισθάνομαι πάντα μια ιερή συγχώνη αιτές τις ήμέ-ρες και μένω πάντα όσο μπο-ρώ πιστή σε μερικά πράγ-ματα, γιατί έ-τσι τα βρήκα, με αυτά έμω-

γύλασα και δεν θα μπορούσα να αισθανθώ Πάσχα χωρίς αυτά.

Την Μεγάλη Πέμπτη θα παρακολουθώ πάντα το δείγμα των αγώνων, την Μεγάλη Πα-ρασπαστή μ' ευχαρίστησι μου βλέπω να μη μα-γειρεύεται φανί εις το σπίτι, και το σούουον με όρισε πάντα στο Νεκροταφείο όπου περνώ λίγες ώρες σπυλόντας με λίγα λουλούδια τους άγαπημένους τάφους. Το Νεκροταφείο αυ-τή την ημέρα παρουσιάζει γιορτινή, θάλλει κανείς, δη...

Κόσμος πηγαυόεσχετα, όλοι οι τάφοι είναι φωτισμένοι και το θέαμα είναι σπουδαϊκόν, μακάριον αλλά και μεγαλο-πρεπές, επιληπτικόν.

Κουμπείτε τον αιώονον ύπνον, άγαπημένοι μας νεκροί! Μεθαύριο θα γιορτάσουμε την Ά-νάστασιν του Κυρίου και ή καμπάνες που κτυ-πούν σήμερα πένθημα και θλιμμένα θα σημαί-νουν χαρμόσυνη, ένώ άπ' άκρη σ' άκρη θα άν-τιχτή το Άνάστα ο Θεός κρύνον την γήν...

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΖΩΗ

μαίνει ότι πρέπει να είναι και παχιές, λοιπόν, μια κομψή δεν πρέπει ποτέ να παραλείπει την καθημερινή γυμναστική της που θα συντελή εις το να διατηρή τις γραμμές της.

Π. γ. Για να αποφευχ η γυναίκα την ευ-ρεϊαν περιφέρειαν πρέπει να κάνει αυτές τας κινήσεις:

Στέκεται με άνοικτα τα πόδια και τα χέρια τεταμένα και κάμπτει το σώμα πρώτα άρι-στερά τόσον, ώστε το άριστερό χέρι χωρίς να αλλάξει στάση να άνομησθή στο άριστερό πό-δι, ύστερα το ίδιο κάνει από την δεξιάν πλευράν και επαναλαμβάνει αυτό το γύμνασμα όσάκις φέρει. Σε διάστημα ενός μηνός φαίνεται το αποτέλεσμα.

Τρεις ώρες είναι η Παριζιάνικη καζάκας.

Άλλο γύμνασμα διά να αποκτήσετε τρυφε-ρούς ώμους είναι να σταυρώσετε τα χέρια σας εις τον αυχένα και να κάμψετε κάμψιν του κεφα-λιού έμπρός και πίσω. Αυτή η κίνηση θα γί-νεται 6 — 10 φορές κάθε ημέραν.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Προτού κινήσετε τις πλεκτές καζάκας σας και τα μάλινα σας εν γένει, καλόν είναι να τα πλύνετε αν φυσικά παρίσταται τέτοια ανάγκη.

Τα μάλινα θέλουν μεγάλη προσοχή κατά το πλύσιμο, διά να μη χαλάσουν και δεν είναι διό-λου άπαραίτητο το «λουξ» όπως νομίζουν μερί-κοι, αλλά άπαραίτητη είναι μια καλή σαπωνώ-δα χλιαρή. Μέσα σ' αυτήν βάψτε το πλεκτό σας ή μάλινο και το αφήνετε δύο ώρες, το ξαναβουτώντε σε νέα σαπωνώδα έως ότου χα-ταλάβετε ότι εκαθάρισε και τότε το ξεβάζετε και χωρίς να το στήνετε παρά ελάχιστα το ά-πλώνετε έπάνω σε μια σενίδα και αφήνετε να στεγνώσει. Φυσικά το σιδέρωμα άπαραίτηται.

Η ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Μια από τας άναγκαιότητας μου με παρακα-λεί να γράψω διά το ζήτημα των έπισκέψεων και διά την χρήση των μπιλιέτων, μολονότι δε πολλές άφοροι περί αυτού δεν έμωσα να άνηθώ εις μίαν ή άλλην και επανέρχομαι.

Λοιπόν, αϊ έπισκέψεις γίνονται ή επί εύκα-ρία έορτής ή δι' άνταπόδοον, ή όταν πη-γαίνουμε εις ένα τόπον ανολόγως των έθιμων που επικρατούν εκεί θα δεχθούμε ή θα κάμω-μεν πρώτα έπισκέψεις. Πάντως τα μπιλιέτα κανονίζονται ούτω πώς: Ο κύριος που έπα-

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

σκέπτεται αφήνει ένα μπιλιέτο διά την κυρίαν του σπιτιού και ένα διά τον κύριον, θα αφήση επίσης αν ύπάρχη ήλικωμένη κυρία εις το σπίτι. Διά τα κορίτσια δεν αφήνουν ποτέ μπι-λιέτα. Η κυρία αφήνει μπιλιέτο μόνον εις μίαν κυρίαν και ποτέ εις ένα κύριον. Τα μπιλιέτα αφήνονται τσασσμένα εις την δε-ξιάν ή άριστεράν άνω πλευράν, αλλά αν δεν θέλετε να αφήσετε χωριστά διά κάθε πρόσω-πον τότε τσασίζετε το μπιλιέτο εις την μέση και αυτό σημαίνει ότι περιλαμβάνετε όλα τα πρόσωπα. Το τσάσιμα είναι άπαραίτητον, διότι σημαίνει ότι επήγατε αυτοπροσώπως και έπισκεφθήκατε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Ε.

Η ΕΣΑΥΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τα φαιδρά της εβδομάδος

ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙ

Ο Απόστολος Κονταρίδης ήτο θιασάρχης αξιολόγου υπερέρτας και κάτοχος έτι αξιολογότερου καναρινίου. του οποίου ή μελωδική φωνή ήμιλλάτο τούς γλυκείς της πρωταγωνιστρίας της υπερέρτας φθόγγους.

Είς τόν αυτόν θίασον υπερέρτας έμπεριείχετο και ο Έμμανουήλ Φιλιππάτος ως κωμικός του θιάσου άφ' ενός, ως εύνοούμενος της συμπερέρτας άφ' ετέρου και ως θαυμαστής του καναρινίου κατά τρίτον λόγον.

Ο θίασος εύρίσκετο τήν εποχήν εκείνην εις τήν χώραν του Φαραώ όπου κατ' έθιμον άπαράβατον οι μισθοί των καλλιτεχνών πληρώνοντο εις λίρας Αγγλίας ή Αίγυπτιακάς.

Ο Έμμανουήλ Φιλιππάτος ο ήθοποιός, θαυμαστής του αξιολόγου πτηνού, ήρώτησε μίαν ήμέραν τόν κάτοχον θιασάρχην :

— Τό πουλάς, Απόστολε, τό καναρίνι ;
— Δέν τό πουλάω... τό παίζω !
— Πώς τό παίζεις ;
— Στο τάβλι !...

Όπως κατά σύμπτωσιν ο Έμμανουήλ ήτο παίκτης του λαμπρού αυτού παιγνιδίου και δή παίκτης μή έπίδεχόμενος πρόκλησιν. Δι' ο και άπήντησεν άπλώς :

— Τό παίζω !...

Τό έπαιξε και έχασε. Τήν επομένην τό παιγνίδιον έσυνεχίσθη καθώς και ή ζημία του Έμμανουήλ. Τήν τρίτην ήμέραν ή συνέχεια του ταβλίου άπέδειξε τόν θιασάρχην άκατάβλητον !... Η τετάρτη, ή πέμπτη, ή δεκάτη, ή είκοστή ήμέρα προσεπόριζαν κέρδη πάντοτε εις τόν θιασάρχην, όστις μετ' εύχαριστήσεως αφάτου έδλεπε μεταγγιζόμενον μέγα μέρος του παχυλού μισθού του κωμικού εις τήν πηγήν όθεν είχε ρεύσει. Και τό πράγμα θά έσυνεχίζετο ούτως έπ' άπειρον άν...τό καναρίνι δέν απέθνησκεν αιφνιδίως !...

Ο πονηρός θιασάρχης πού του κινδύνου νά άπωλέσθ τήν ήμερήσιόν του εισόδημα, έτοποθέτησε τό νεκρόν καναρίνιον όρθιον έντός του κλωδού ώστε νά φαίνεται ζωντανόν. Ηλθε μετ' όλίγον ο Έμμανουήλ και περιπαθές επί του καναρινίου ρίπτων βλέμμα, έτοποθέτησε τά πούλια του ταβλίου.

Τό πιστεύετε; Τήν ήμέραν εκείνην ο ήθοποιός έκέρδισε τό καναρίνι...

Ημίσυ δευτερόλεπτον μετά τήν νίκην, ο Έμμανουήλ όρμησε νά άρπάσθ τό καναρίνι... Δύο λεπτά άργότερον θιασάρχης και ήθοποιός εκυλίσοντο επί του δαπέδου δερόμενοι και... ήμίσειαν μετά ταύτα ώραν ο τε Κονταρίδης και ο Φιλιππάτος οδηγούντο εις τήν Αστυνομίαν !

Πτωχόν καναρίνιον !...

Γιανν.

Μυθιστόρημα πού εποχήν θ'άφισθ:

Η ΩΡΑΙΑ ΜΙΣ ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ !...

Τήν επομένη, ή Μίς Έλλάς πού μάλλον τά είχε χάσει Έναν παππά έφώνασε Εύχ ή νά της διαβάσθ. Ο δέ μνηστήρ, διατελών Έν ψυχική θρασυή Είπε και της έκάμανε Και έναν άγιασμό. Κ' έτσι λοιπόν ή Μίς Έλλάς Δεόντως άγιασμένη Είς τόν χορόν της Όπερά Καμαρωτή πηγαίνει...

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Σέ ρώτησα :—Πού θά σέ ιδώ ;
Προχθές τό μεσημέρι
Και μου 'πες :—Στήν 'Ανάστασι...
Μικρή μου πονηρή.
'Ηρθα και ήμουν πλάι σου
Και μούσφιζες τό χέρι
Κι' ο άντρας σου—τί τύπτωσις—
Κρατούσε τό κερί !...

ΤΣΟΥΓΚΡΙΣΜΑΤΑ

Προχθές μούκανες πείσματα
Και τάχαμε τσουγκρίσει
Μά δέν τό πήρα δέβαια
Έγώ στά σοδαρά...
'Ελα !... Κι' άν έπως έννοιωσα
Έχεις μετανοήσει
Θά τά...ξανατσουγκρίσουμε
'Ακόμη μιά φορά !...

ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ

Έσύ μικρή πού διαρκώς
Μέ κάνεις και θυμώνω
'Αν θέλεις νά γλυτώσουμε
Και γκρινιές και καυγά
'Ελα ! και θ' αναστήσουμε
Μ' ένα φιλί σου μόνο
Και με τά δυό σου μάγουλα
Γιά κόκκινα αυγά !...

Άμνός

— Αυτήθηκα πού έμαθα πώς ένα αυτοκίνητο έξορίζει κάτω τόν άνδρα σου...
— Ναι, και μόλις τούχα σιδερώσει τά ρούχα του...

Αθηναίκες
ΟΛ. Β.
Είναι Συμωρηά' άρα είναι άμωρη άμορφη όχι από της συνηθισμένης 'Αθηναίου κουτσαδάκι, ιδίως όταν καπελλάκι της στραβά-στραβά.

Ξενομανής πασιονέ μέχρι του σπινθίστα νά προτιμά τό ξένο ριζοσπάσιο. Λι κακαί γλώσσαί λέγουσιν ότι τήν διαιτέραν συμπάθειαν πρὸς τήν Ἀγρινικήν φυλήν.

Έννοείται ότι αυτό δέν τό λέγουσιν αι κακαί γλώσσαί αλλά και μερκαί αι όποίαι μάλιστα προσθέτουν ότι ή δίναν άπουσία συμπαινετικαύτου της πόλεώς μας, τήν χάνει νά πει και νά μελαγχολή.

Ίσως διότι δέν έχει γαμψόφωνον her Master's voice.

Οί ειδότες έννοούν.

ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ ΟΣΟΥΣ Η ΣΕΛΙΣ ΧΟΡΕΙ

Τό Σάββατο, εις τής μαζής Έδόθη μαγειρίτσα
Είμαστε πάλι έμείς κ' έμείς
Και μερικά κορίτσα
Πού πήραν τόν δαρτόνο
Τόν Φλάπα τόν Όρεστή
Κ' είπαν κανταδορίστια
Και τό Χριστός Άνίστη.
'Η Μέλπω είχεν έκτακτα
Τά πάντα έτοιμάσει
Πού θά μπορούσε σίγουρα
Και λόχος νά χορτάσθ.
Και μαγειρίτσα είκαια
Και κοκορόεσι φινό
Πού μοναχά τό σκέπτομαι
Και ξεροκαταπίνω.

Ο φυστικός ο Παντελής
Διά νά κώνη κρότο
Έτίναξε με δύναμι
Στόν τοίχο, θαρελότο
Κι' ο Παναγής ο μαργαρι
Χωρίς πολλή μουρμούρα
— Χριστός Άνέστη !... ρώνε
Τραβώντας τήν κουμπούρα.
Αυτά θά ήσαν άτράχιν
Βεβαίως της βραδυάς
Χάριν άστέιου έγιναν
Και χάριν παιδιάς.
'Αλλ' όμως μιά πελάτισσα
Πού είχεν ή μαμή
— Έγκυος εις τόν τέταρτον
Μά με κοιλιά μεγάλη
'Από τόν φόβο ή άτυχής
Εύθως λιποθυμεί
Και δέ, όλίγον έλειψε
Η δόλια ν' αποβάλή !
Οι κεκλημένοι έτόλπισαν
'Αρχοντάς τήν κοιλιά τους
Είπαν : — Καλή Άνάστασι
Και πήγαν στή δουλειά τους.
'Ενας πανταχού παρ
Μέγας φίλος των τριών

Κι' ο Ντς Βαλλέφ έφώνασε :
« Στήνω ο ήλιος, στήνω !... »
Κ' οι Παριζιάνοι όλοι μαζί
'Αρχίσανε τά ζήτω !...
'Η δέ τζάζ μπάντ της Όπερας
Με τά σιδεράκια
Παίξει τό Μαύρο Γεμενί
Και άλλα ελληνικά.
Περί τό μεσονυχτίον
Ο Ντς Βαλλέφ φωνάζει :
« Αρχεται ο διαγωνισμός !... »
Μά πούν τό ξαναπή
'Η Μίς Έλλάς πού άδηνόει
Και κουφανάστενάει
Πάει και στέκεται μπροστά
Είς τήν Έπιτροπή !
Τήν συνέχεια όρ
Νά τήν γράψω ο' άλλο όρ